

2. VANGST VAN EEN WATERPIEPER- Anthus spinoletta spinoletta

Op 8 november j.l. ving ik langs de Gouzee bij Monnickendam een waterpieper. Tot deze determinatie kwam ik door de volgende aantekeningen:

Vleugel: 85 mm, snavel: 13.4 mm, tarsus: 2,5 mm, staart: 62.8 mm; smalle kant van de buitenste staartpen en vanaf het midden van de schacht uitlopend in een hoek van ongeveer 25° tot de top van de breedste kant, helder wit, bovenstaartdekveren dofbruingrijs, onderstaartdekveren helder wit, stuit, schouderveren, rug en nek bruinachtig-grijs. Geen oog-, kruin- en kopstreep. Kruin bruinachtig-grijs, wenkbrauwstreep en oogring zuiver wit. Teugel gelig

wit. Bovensnavel bruinzwart, ondersnavel bruingeel met zwarte punt. Kin en keel wit. Baardstreep donkerachtig gestreept. Oorstreek en wang donkergrijsbruin. Borst enkele donkere streepachtige vlekken, verder wit. Buik: helder wit, flank wit en tot de poten die bruinachtig-zwart gekleurd waren. Na determinatie heb ik de vogel geringd en weer losgelaten.

In de "Avifauna van Nederland" worden buiten de door de "Commissie der Nederlandse Avifauna" niet aanvaarde waarnemingen, negen gevallen vermeld tussen 1 oktober en 26 maart. Bovendien werden er in 1961, 1962 en 1963 nog 10 gevallen (en nog 4 door de "C.N.A." niet aanvaarde) vermeld. (Limosa 36 t/m 38).

De Waterpieper lijkt erg veel op de Oeverpieper (A.S.Littoralis) doch heeft geen grijze, zoals bij de Oeverpieper, maar witte buitenste staartpennen. De verspreiding van de Waterpieper is volgens Bunnemann (Birds of the British Isles) : De Alpen, Pyreneën, Apenijnen, Oeral, Centraal Europa van Duitsland en Polen, zuidelijk tot de Middellandse Zee, Oostenrijk tot Klein Azië (Joegoslavië, Bulgarije, Roemenië, Albanië en Italië) misschien ook nog in de hooglanden van Corsica en Sardinië. Tijdens de trek is hij onder andere waargenomen in Algerië, Tunesië, Egypte en Cyprus doch hierover is weinig bekend. Dwaalgast in Nederland, België en Groot Brittannië

A.L.Pieters